

[Arnth Jensen.]

have Valgret til en Kommunalbestyrelse for at kunne indvælges i Skolekommissionen flere Steder, hvor der er sket Forflyttelse inden for Præsteembederne, har været uheldig paa den Maade, at den Skolekreds, som ønskede Sognepræsten indvalgt i Skolekommissionen, var afskaaret fra at vælge ham, netop fordi denne Mand paa Grund af sin Forflyttelse ikke havde Valgret til Kommunalbestyrelsen. Jeg tror dog, det nemt kan ændres, ved at man i Stedet for „Valgret til Kommunalbestyrelsen“ skriver „Valgret til Rigsdagen“, en Tanke, som ikke laa Undervisningsministerens Forænder fjern, da man opdagede, at denne Paragraf ikke ramte det, man havde ment ved Lovens Gennemførelse.

Det af Ministeren fremsatte Forslag tager kun Sigte paa en Ændring af to Paragraffer i Loven, nemlig §§ 10 og 17, henholdsvis om Forældreraad og om Amtsskolekonsulenter. Om Forældreraadene siger Ministeren meget rigtigt i sin Forelæggelse, at Hensigten med Oprettelsen af disse Raad var, at de skulde virke samende og bidrage til et sagligt Samarbejde, saa at der gennem dem kunde skabes det Samvirke mellem Hjem og Skole, som er af saa uhyre Værdi for Skolens Arbejde. Deri har Ministeren Ret. Det var netop den Tanke, der laa til Grund, da denne Ordning blev skabt. Men Spørgsmaalet er nu, om det praktiske Liv har vist, at denne Hensigt er naaet, eller i alt Fald at denne Tankegang har været voksende Landet over. Det fremgaar ikke klart af Ministerens Tale, om han selv mener det. Jeg nærer mine Tvivl i saa Henseende, idet Ministeren kun siger, at han tror, at man i det hele og store maa sige, at Forældreraadene har virket meget tilfredsstillende. Det er efter min Mening ikke nok, for det, der er Spørgsmaalet, er, om Tanken med Forældreraadsinstitutionen har faaet saa stor Tilslutning og har saa stor Bærekraft, at det for Skolens Skyld maa anses for formaalstjenligt at videreføre den og muligvis lette Vilkaarene for dens Bestaaen og Videreførelse.

Her havde det været rart, om Ministeren paa Grundlag af de Erfaringer og de Oplysninger, som Ministeriet maa ligge inde med, allerede nu havde givet Tinget noget udførligere Oplysninger, end Tilfældet har været. Ministerens almindelige Udtalelse om, at Forældreraadene har haft stor, gavnlig Indflydelse i Tiden, der er gaaet, maa, hvis det skal tjene som Bevis, efter min Opfattelse nærmere under-

bygges. Det er nemlig ikke blot i dette høje Ting, men ogsaa Landet over, at adskillige er begyndt at tvivle ikke alene om Forældreraadenes store Betydning, men endogsaa om deres Eksistensberettigelse.

Grundene til dette kan være forskellige. Bl. a. tror jeg, det virkede langtfra samlende eller bidrog til sagligt Samarbejde, at Ministeriet ved en efter min Opfattelse uheldig Affattelse af Cirkulæret om Forældreraadvalg fik givet det Skin af, at disse Valg meget vel kunde foretages efter politiske Skillelinier, en Tanke, som — desværre for Forældreraadene gode Formaal — blev praktiseret og bliver praktiseret. Der foreligger gennem Dagspressen flere Oplysninger i saa Henseende, Oplysninger, som til fulde fortæller, at hele det politiske Valgmaskineri har været i Virksomhed, da der var Valg til disse Raad. For mig er der ikke Tvivl om, at denne efter min Formening aldeles forkerte Opfattelse af disse Raads Virke og Betydning har sin store Andel i, at Tilslutningen til Tanken om Forældreraad og til Forældreraadsvalgene har været saa ringe, som den har været, idet nemlig de Forældre, som ønsker Skolen en rolig og god Udvikling, foretrækker at bevare Hjemmenes Mulighed for selv at holde sig i direkte Kontakt med den, ja, endog hellere give Afkald paa at faa Indflydelse paa Valg af Lærere o. s. v. end give Afkald paa deres gamle og soleklare Ret til selv at tale direkte med Skolens Lærere og Myndigheder.

Denne Ret og denne Fordel afgiver de ikke for at faa et Forældreraad bestaaende af 3 Mennesker, valgt efter de snævraste politiske Linier. Og jeg hilser det i Grunden med Glæde, at det er saadan, fordi det er min Opfattelse, at naar Interessen for Forældreraadene er saa ringe, er det ikke Tegn paa Ligeegyldighed hos Hjemmene over for Skolen, men snarere et Vidnesbyrd om, at der i Forældre kredse Landet over gennemgaaende er Tilfredshed med Skolen og dens Arbejde. Var det modsatte nemlig Tilfældet, at der herskede Utilfredshed, saa der var væsentlig Aarsag til at kræve Ændringer, er jeg overbevist om, at Forældrene nok skulde forstaa at benytte den Adgang, som Loven giver dem, til at føre deres Krav frem for det rette Forum.

Jeg og mit Parti kan derfor ikke dele de Beklagelser, der i disse Dage lyder over Forældreraadenes hensygnende Tilværelse, men maa opfatte den foreliggende Kendsgerning saadan, at her har Lovgiv-